

denrigsministeren vil søle sig særlig opfordret til, hvor Begjæring om Koncession kommer frem, at tage under nøie Overveielse, om der er Udsigt til, at Noget derved vil opnaas. Jeg lover det ærede Medlem at have denne Sag i meget nøie Grindring. — Hvad Eshjergbanens Station angaar, da var den oprindelig bestemt til at ligge endnu fjernere fra Havnen, end den nu gjør. Man blev opmærksom paa det Uheldige i, at Stationen var saa langt fjernet fra Havnen, og Ingenieuren lod sig det være magtpaaliggende at bringe den saa nær til Havnen, som Terrainforholdene og Vandstandsforholdene tillod det. Der haves en udtryffeligt Erklæring fra Overingenieuren ved Terranbanen om, at det ikke er muligt at føre Stationen nærmere til Haanen af Hensyn til de nævnte Forhold. Det kan derfor selvfølgelig ikke være paatænkt at flytte Stationen nærmere til Havnen. Naar det ærede Medlem beklagede sig over Sandflugten i Byen, saa følger dette Forhold formentlig deraf, at man i denne Sommer og dette Efteraar har været isærd med at berede Plads for en større Varebygning paa den østlige Side af Havnen. I det Hele taget, saalænge dette Terrain ikke har faaet den Form, man ønsker at give det, og saalænge man derfor rører ved Sandet, flyver dette, men naar Forholdene ere endelig ordnede derovre, vil man naturligvis sørge for, at der ikke igjen indtræder Forstyrrelser paa Grund af Sandflugt, som naturligvis i høi Grad er besværlig for Beboerne.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg skal først svare paa enkelte Bemærkninger, der ere fremkomne i Anledning af, hvad jeg som Finantsminister har foreslaaet. Der er fra flere Sider Klaget over, at medens man paa det foreliggende Finantslovsforlag havde begjært et Dyrtilstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd, er der ikke paa samme opført et lignende Tillæg til Invalider som det, der blev bevilget ifjor. Dette har jo imidlertid sin ganske simple og naturlige Forklaring deri, at der foreligger en særlig Lov om Invalideforsørgelsen, i hvilken der foreslaas givet et lignende Tillæg til Invalideunderstøttelsen som det, der er optaget paa Finantsloven for indeværende Finantsaar, og at Loven, for saa vidt den vinder Rigsdagens Tilslutning, vil finde sin Plads i § 28. Det er altsaa ikke saa, at Regjeringen ikke har havt for Øie, at der ogsaa for næste Finantsaar — og fremdeles, kan jeg sige — vilde være Anledning til at yde Invaliderne en lignende Tillægsunderstøttelse som den, der blev bevilget ifjor. Der er vigtig nok fra en enkelt æret Talers Side gjort den Bemærkning, at man jo ligesaa godt kunde have optaget paa Finantslovsforlaget de 20 pCt. Tillæg til Invaliderne, ifjndt man foreslagde en særlig Lov desangaaende, som man i § 26 har optaget almindelige Bestemmelser om Til-

læg til Embedsmænd, ifjndt der ogsaa er forelagt særlige Lønningslove for Embedsmænd, særlig for Hærens og Flaadens. Jeg tror imidlertid ikke, at den Parallel, som det ærede Medlem vilde trække mellem disse to Tilfælde, er rigtig. Jeg skal blot gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, selv om Lønningslovene for Hæren og Flaaden blive vedtagne, beholder ligesuldt Bestemmelsen i § 26 sin Gyldighed, idet jo saa disse militære Embedsmænd ville gaa ind under den særlige Bestemmelse om Dyrtilstillæg, at det kun ydes med det halve Beløb. Naar man har udtalt, at Regjeringen havde begjært et Dyrtilstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd, som var større, end det paa nogen Maade kunde forventes bevilget, saa kan jeg dog kun opfatte dette som den enkelte Talers egen Anskuelse i saa Henseende. Der foreligger ikke for mig Noget, som kunde bringe mig til at tvivle om, at man vilde stænte dette Spørgsmaal om en passende Kvantitet og en passende Fordeling af Dyrtilstillægget iflydlig Opmærksomhed og underkaste det moden Overveielse. Jeg tror ikke, at det, som er blevet vedtaget ifjor, paa nogen Maade kan siges at være bevilget under den Forudsætning, at det skulde beholde en staaende Plads paa Finantsloven. Jeg tror, at alene den Maade, hvorpaa Dyrtilstillægget fremkom og blev bevilget ifjor, meget snarere maatte foranledige den Antagelse, at man vilde være villig til i Aar at underkaste hele Spørgsmaalet en fornyet moden Overveielse, end den Antagelse, der er kommen til Orde, at, da det i Aar forelagte ikke stemmer med det ifjor Bevilgede, saa er det haabløst at ville bringe det frem. Jeg haaber, at Rigsdagen vil erkjende, at der er et billigt Krav paa et Dyrtilstillæg, og jeg holder mig forvisset om, at Rigsdagen lige saa fuldt som Regjeringen vil bestrebe sig for at faae dette Tillæg til at staa i saa god Overensstemmelse med den virkelige Dyrtilstræng som mulig, og ligeledes at faae det fordelt paa en saa billig og retfærdig Maade som mulig. — Fra en enkelt æret Talers Side fremkom der nogle Bemærkninger angaaende de Laan, der ydes af Livsforfikkingsanstalten. Jeg beklager, at jeg ikke altid fra denne Plads fuldstændig nøie kan følge de Foredrag, som blive holdte i Salen, og jeg fremkommer med denne Bemærkning, netop ligeoverfor den ærede Taler, idet der er adskilligt af, hvad han ansøgte, som jeg ikke er vis paa at have fuldstændig opfattet. Jeg skal imidlertid i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger, saaledes som jeg hørte dem, udtale, at det efter min Anskuelse er fuldstændig rigtigt, naar der af Livsforfikkingsanstalten fortrinsvis ydes Laan til Kommuner. Det forekommer mig at være i og for sig ganske i sin Orden, at offentlige Institutioner have en lettere Afgang end Private til at opnaa Laan af offentlige Midler, forsaavidt disse Laans Beløb skulle anvendes til Opnaaelse enten af